

teatrul de amatori

UN COLECTIV ENTUZIAST

E vorba de un teatru modest — teatrul de amatori al salariaților din comerț și cooperatie din str. Șelari. Deși mic (are doar 300 de locuri), este un teatru adevărat, cu scenă, fosă de orchestră, culise, cușcă de sufler, cabină pentru deghizare și machiaj, reflectoare etc. Pe scenă însă nu urcă actori profesioniști, ci tineri entuziaști a căror dragoste pentru teatru este comparabilă cu a celor care și-au legat viața de arta scenică. Pasiunea aceasta subjugă, alungă oboseala celor opt ore de muncă, generează energie psihică și imprimă piesei un ritm alert. Personajele trăiesc, punțile sufletești, de care vorbea cindva Mihail Sebastian, se întind între mesajul dramaturgului, actor și spectator.

Emoția ultimei premiere este însă numai ecoul acelei covârșitoare emoții pe care a trăit-o colectivul la 15 martie 1957, cind ridicarea cortinei asupra primei scene din *Omul care a văzut moartea* de Victor Eftimiu a însemnat însăși nașterea sa. Ca orice organism viu, colectivul dramatic a crescut (azi numără peste 60 de interpreți) și s-a dezvoltat (ideologico-politic și din punct de vedere al măiestriei interpretative), obținind în drumul său realizări interesante, care au culminat cu interpretarea unora dintre comediile lui Caragiale și Cehov (piesele într-un act). Actualmente se joacă seară de seară, iar repertoriul cuprinde printre altele *Omul care a văzut moartea*, *Doamna ministru* de Bronislav Nușici, *Piatra din casă* de Vasile Alecsandri, *Momente* de I. L. Caragiale (*Lantul slăbiciunilor*, *Iuștie*, *Articolul 214*, *C.F.R.*), *Pedagog de școală nouă*, precum și două piese într-un act, *Ceața* de László Ferencz și *O duminică liniștită* de Dimény István, din viața lucrătorilor din comerț.

Anul trecut, în cinstea zilelor de 7 Noiembrie și 30 Decembrie au fost organizate recitaluri de poezie și muzică. Pentru anul 1959, sînt în curs repetiții cu piesa *Ultimul tren* de Eugen Mîrea și Kovács György și cu trei piese într-un act, aparținînd lui Horia Lovinescu: *Oaspetele din faptul serii*, *O intimplare* și *Elena*.

Dintre actori, de-a lungul acestei activități neobosite, am remarcat pe Ion Crîstescu, contabil la O.C.L. Aprozar, laureat al celui de al IV-lea Concurs pe țară al echipelor artistice de amatori, interpret al dăcișlelor roluri: Ion din *Năpasta*, Vagabondul din *Omul care a văzut moartea* și Imre din *Ultimul tren*. Apoi pe Miu Pomirleanu, Mihaș Nușescu, Marin Avram, Rodica Farca, toți salariați din comerț. O parte din aceștia sînt absolvenți ai Școlii populare de artă. În afară de activitatea teatrală propriu-zisă, actorii își largesc orizontul intelectual prin participarea în comun la spectacole de teatru, ori la cercuri de lectură, unde se dezbat probleme politice sau culturale, apărute în „Scînteia”, „Contemporanul”, „Teatrul”, „Gazeta Literară” etc.

Amatorismul, în înțelesul lui rău, începe să devină o amintire. Mergînd pe drumul exigenței, vom asista, sperăm, în curînd la performanțe care să apropie jocul amatorilor de interpretările artiștilor profesioniști. De altfel, televiziunea apreciînd nivelul de interpretare, le-a oferit la 26 iulie 1958, posibilitatea de a juca și înaintea telespectatorilor.

Din păcate, problema repertoriului n-a reușit să fie încă soluționată. E firesc ca un teatru al salariaților din comerț să se plaseze în centrul preocupărilor actuale și specifice. N-o face decît în slabă măsură, înscriind în lista lui de piese, pe lângă Caragiale, Cehov, V. Eftimiu, Mîrea și Kovács, și piesele *Ceața* și *O duminică liniștită*, slabe, din păcate, din punct de vedere literar. Vina n-o poartă într-atît conducerea, cit... dramaturgii care n-au remarcat pînă în prezent că și în comerț se duce lupta între nou și vechi, că dincolo de prozaismul aparent se înfruntă pașuni, cresc oameni devotați construcției socialiste. E o temă care-și așteaptă scriitorul.

Cei 60.000 de salariați din sistemul comercial al Capitalei așteaptă o asemenea bună piesă, și promit să umple, seară de seară, micul dar prietenosul lor teatru.